

[Bertel Dahlgaard.]

af vurderinger med henblik på den kommende tids økonomiske udvikling i verden og herhjemme have det formål at finde en fælles linje, et fælles mål for alle kredse under hensyn til landets økonomiske stilling og fremtidsudsigterne. Det er jo det, alle og dermed landet som helhed er livsinteresseret i.

Udvalget benyttede i denne forbindelse udtryk, som jeg måske må have lov til at citere. Det udtalte, at dette råd, eller hvad man nu vil kalde det, repræsentantskab, forsamling, skulle

„gennem sin virksomhed forøge mulighederne for et samfundsmæssigt tilfredsstillende resultat af offentlige og private organers virksomhed, bl. a. derved, at langtidssinteresserne sættes i stand til i højere grad at trænge igennem. Det er også naturligt at tænke sig, at et sådant organs virksomhed vil kunne bidrage til at fremme sådanne synspunkter, som kun har svage organisationer eller slet ingen bag sig.“

Jeg skal afslutte disse bemærkninger med at sige, at inden for det radikale venstre venter vi lovforslag på dette område.

Jeg har så endnu kun et par bemærkninger at knytte til den højtærede finansministers udtalelse om, at han havde forstået mig sådan, at det radikale venstre ikke ventede væsentlige besparelser på de militære budgetter i den kommende tid, men regnede med nogenlunde samme beløb som i indeværende år. Det er en meget stor misforståelse, og jeg tvivler i det hele taget om, at noget parti her i dag ville gå ind for en opfattelse som den, ministeren her gav udtryk for. Selv det ærede medlem hr. Thestrups udtalelse nu sidst viste jo, at han også tænker sig muligheden af besparelser, ganske vist ud fra sine særlige vurderinger.

Nej, det, jeg sagde, var, at vi erkender, at besparelsesmulighederne ikke er de samme under en skærpelse af de internationale modsætninger, som de var under en egentlig afspændingsperiode. Jeg fremførte, at en af de ting, der underbyggede en sådan opfattelse, var bl. a. det kontingent til FN, som Danmark har afsendt. Den høje regering ved, at det radikale venstre er rede til at godkende yderligere forpligtelser over for

FN, som mange i alle lande faktisk i dag sætter deres forhåbninger til.

Jeg fremførte endvidere en anden ting ud fra den betragtning, at mulighedernes omfang overhovedet ikke kan overskues i dette øjeblik. Jeg fremførte det særlige hensyn, som jeg jo forstår regeringen også tidligere har ment at NATO måtte tage til Danmarks særlige økonomiske forhold, når spørgsmålet er om tildeling af økonomisk støtte fra NATO. Når jeg siger det særlige hensyn, tænker jeg ikke blot på det, jeg nævnede i går, at Danmark i en international krisetilstand som den, vi er ved indgangen til, i ganske særlig grad bliver ramt af de økonomiske konjunkturers udvikling, fordi vi er et land uden de råstoffer, for hvilke priserne i særlig grad går op under en sådan tilstand, hvad enten man nu skal kalde det en tilstand af krigsfrygt eller en tilstand, hvor mange varer bliver mangelvarer på grund af transportforholdene. Det var ikke blot dette hensyn, jeg tænkte på, men det forekommer mig da også, at der er et andet særligt hensyn, som må erkendes af alle: i tilfælde af, at den store krig virkelig skulle komme, er Danmark Amerikas og NATOs forterræn, og vi ved, hvad det betyder. Også dette skulle mane til eftertanke med henblik på de økonomiske byrder, som jeg nævnte. Så vidt jeg kan se, har endnu ingen her i landet taget til orde for, at Danmarks 16 måneders tjenestetid skulle opretholdes uafhængigt af, om Tyskland går ind som partner på dette område med sine 12 måneders tjenestetid.

Dernæst nævnte jeg, og det er måske det, det ærede medlem hr. Thestrup hentydede til, besparelsesmuligheder, som i sig selv ikke forringer forsvaret. Jeg ved ikke, om jeg må nævne blot et enkelt ord — vi refererer jo ikke herfra de forhandlinger, der finder sted i finansudvalget, men hvis jeg nævner blot et enkelt ord, vil det ærede medlem hr. Thestrup nikke genkendende: udstationeringstillæg! Det drejer sig om ret betydelige millionbeløb, som jeg ikke har hørt nogen forsvere, ikke engang forsvarsministeren. Min konklusion var denne, at det samlede overblik, der må foreligge, inden man tager sit endelige standpunkt, må komme til at foreligge den dag, forsvarsudvalget har afgivet sin betænkning, hvorunder også det spørgsmål, som ingen i dag her i tinget har